

Człowiek i wilk

Szedł podróżny w wilczurze, zaszedł mu wilk drogę.

„Znaj z odzieży – rzekł człowiek – co jestem, co mogę.”

Wprzód się rozśmiał, rzekł potem człeku wilk ponury:

„Znam, żeś słaby, gdy cudzej potrzebujesz skóry.”